

at Retten strax ved Begyndelsesforretningens Foretagelse tillige skrider til Registrering af Boets Giendele, og i Genhold til § 53 andet Stykke er Retten fremdeles uden Hensyn til Boets øvrige Bessaffenhed beføiet til at foretage Registreringen strax, naar den ikke uden Skade for Boet kan udsættes.

Derksom Skyldnerens Forretninger skulle forfættes for Boets Regning, maa der helst tages Bestemmelse herom snarest muligt. Det er derfor ved Regelen i § 56 overladt Skifteretten efter Raadførel med den midlertidige Bestyrer, og, saavidt der hertil er Anledning, de paa Stedet værende, til den Tid bekjendte Fordringshavere, at fatte Beslutning herom. Dog har man ment, at det ikke burde tilstedes Skifteretten at beslutte Forretningens Fortsættelse for Boets Regning, med mindre en pludselig Standsning vilde paaføre Boet betydelig Skade, og derhos selvfølgetig kun indenfor de ved Lovgivningen tilladte Grændser.

Reglerne i § 57 behøve ikke nogen Forklaring. Det følger af Forholdets Natur, at den midlertidige Bestyrer maa have Adgang til Boets Bøger og Papirer, og til en vis Grad ogsaa den faktiske Raadighed over Boets Giendele, men da det er Skifteretten, som bærer Ansvar for Valget af den midlertidige Bestyrer, maa det ogsaa være ham, som afgjør, i hvilket Omfang Boets Giendele og navnlig dets kontante Penge kunne stilles til Bestyrerens Raadighed.

Kapitel 8.

Om Skiftesamlinger i Almindelighed.

Forflagets § 59 handler om Skiftesamlingernes Bekjendtgjørelse og om det Varsel, der skal gives. I sidstnævnte Henseende er det anset rettest at overlade Afgjørelsen til Skifterettens Bestemmelse efter Bessaffenheden af hvert enkelt Tilfælde, dog med den Begrændsning, at Varslet ikke kan sættes til længere Tid end 14 Dage. At offentlig Bekjendtgjørelse er unødvendig, naar der gives dem, der skulle tillaldes, særlig personlig Underretning, samt at denne kan meddeles paa den Maade,

Skifteretten i hvert enkelt Tilfælde anser for hensigtsmæssig, stemmer i alt Væsentligt med den gjældende Ret. Ligeledes bestemmer Skifteretten Tiden og Stedet for Skiftesamlingens Afholdelse.

Medens Forlaget iøvrigt hviler paa den Forudsætning, at Protokollationen af, hvad der foregaar paa Skiftet, sker i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler, har man med Hensyn til den ny Karakter, Skiftesamlingernes Forhandlinger efter Forflagets Regler vilde faa, fundet Grund til i § 60 udtrykkelig at udtale, at Skifteretten drager Omsorg for, at fornøden Protokollatførelse finder Sted angaaende det paa Skiftesamlingen Stedsfundne.

Saalænge Fordringernes Prøvelse ikke er tilendebragt, og det saaledes ikke er endelig afgjort, hvilke Fordringer Boet vil bestride, og hvilke det vil anerkende, kan det stille sig som tvivlsomt, hvorvidt en Person, der som Fordringshaver møder i en Skiftesamling, bør erkendes som saadan. Der er da ikke nogen anden Udvei, end den i Forflagets § 61 efter fremmede Lovs Exempel foreslaaede, nemlig at det overlades Skifteretten at afgjøre, hvorvidt og for hvilket Beløb den Mødende kan stedes til Stemme; denne rent foreløbige Afgjørelse, der ikke kan paaantes, jfr. § 136, er uden Indflydelse paa den senere Prøvelse af hans Fordring. Paa lignende Maade maa man iøvrigt ogsaa forholde sig efter den gjældende Ret, naar der paa en Skiftesamling rejses Tvivl om, hvorvidt en Person bør erkendes som Fordringshaver. Heraf vides ikke at være opstaaet nogen Vanffelighed, men det hele Spørgsmaal har ganske vist heller ikke den Betydning nu, som det vil faa efter Forlaget.

§ 62 første Stykke indeholder den almindelige Regel, at en Fordring, der eies af flere i Forening, ikke giver flere Stemmer end om den eides af En, hvilken Bestemmelse er af saameget større Betydning, som Afstemningsresultatet efter Forlaget i intet Tilfælde udfindes alene efter de repræsenterede Fordringers Størrelse.

I Paragrafens andet Stykke udtales det dernæst, at betingede Fordringer give Stemme, selv om Betingelsen ikke er indtraadt. Den